

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Pintér János ügyvéd által képviselt **I.r.** és a **II.r. felpereseknek** dr. Kádár Zsófia ügyvéd **alperes** ellen **bankgarancia** iránt a Fővárosi Bíróságnál 16.G.40.623/2010. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.904/2010/4. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.904/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesek által tulajdonolt és az E Kft. által képviselt E tulajdonközösség mint bérbeadó és a perben nem álló B Kft. mint bérlő bérleti szerződést kötöttek az Á Bevásárlóközpontban lévő üzlethelyiségre. Az alperes 2005. november 29-én 40.126,19 euró megfizetésére a bérleti szerződés fennállása idejére, de legkésőbb 2009. szeptember 30-ig olyan bankgaranciát vállalt, amely a bérbeadó olyan kárigényének biztosítására is szolgált, amelyek a szerződés megszűnésével, megszüntetésével, vagy létezésével összefüggésben keletkeztek. Vállalta, hogy a bérbeadó első felszólítására a bérbeadóösszeget is tartalmazó

nyilatkozatának kézhezvételét követően minden kifogásról történő lemondás mellett 40.126,19 eurót meg nem haladó összeget fizet a bérbeadó részére.

A felperes képviselőjében eljáró E Kft. a 2009. szeptember 29-én kelt és szeptember 30-án az alperes által átvett nyilatkozatával a bankgaranciát lehívta. A lehívást tartalmazó egyoldalú nyilatkozatot a Kft. részéről az általa még 2007-ben adott meghatalmazással eljáró két személy írta alá. A meghatalmazáson lévő aláírások „cégszerűségét és hitelességét” a D Bank Zrt. mint a tulajdonközösség számlavezető bankja 2009. szeptember 30-án a bankgaranciát igénybe vevő levelet aláíró személyek kérése az alperes felé igazolta.

Az alperes a garancia teljesítését megtagadta.

A felperesek keresetükben mint egyetemleges jogosultak 40.126,19 euró, ennek kamatai, valamint a perköltségek megfizetésére kérték az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a 16.G.40.623/2010/7. számú ítéletében az alperest a felperesek mint egyetemleges jogosultak javára 40.126,19 euró, ennek 2009. október 1-től a kifizetés napjáig járó kamatai, valamint 1,312.425 Ft perköltség megfizetésére kötelezte.

Kifejtette a tulajdonközösség képviselőjében eljáró E Kft. 2009. szeptember 29-én azösszegszerűséget is tartalmazó nyilatkozatot intézett az alpereshez, közölve, hogy a bérlő nem teljesítette a bérleti szerződésből eredő kötelezettségeit. A bankgarancia lehívását az alperes 2009. szeptember 30-án megkapta, azt az E Kft. képviselőjében szabályszerű meghatalmazással eljáró jogtanácsos és Sz Gy-né pénzügyi vezető írták alá. Nevezettek a Kft. képviselőjére jogosult személynek minősültek, akik aláírásának cégszerűségét és hitelességét a D Bank Zrt. igazolta. Tekintve, hogy az aláírók képviselői jogát a meghatalmazás csatolásával egyidejűleg a felpereseknek igazolniuk nem kellett, és mert nevezettek az E Kft. képviselőjére a bankgarancia lehívásának időpontjában ténylegesen jogosultak voltak a nyilatkozat megtételével a bankgarancia lehívása érvényesen történt. Megítélése szerint nem volt annak jogi jelentősége, hogy az E Kft. az aláírók képviselői jogosultságát utólag igazolta és nem a bankgarancia lehívásával egyidejűleg.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezése folytán hozott 9.Pf.21.904/2010/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira hivatkozva helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Nemzetközi Kereskedelmi Kamra 458/1. számú irányelveiben és a Ptk. 29. §-ában, illetve 229.§-ában foglaltak megsértésében jelölte meg.

Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a bankgarancia lejártát követően benyújtott meghatalmazásokat érvényesnek és figyelembe veendőnek tekintette. Előadta, hogy a Ptk. 29. §-ának /3/ bekezdése szerint az írásbeli jognyilatkozat érvényességéhez cégszerű aláírás szükséges. A jogi személy nevében aláírássra annak képviselője, vagy két képviseleti joggal felruházott személy jogosult. Ennek hiányában az írásbeli nyilatkozat nem tekinthető érvényesnek.

Álláspontja szerint a bank a bankgarancia nyilatkozat lehívásakor a képviselő aláírását, a cégkivonatot és az aláírási címpéldányt köteles ellenőrizni, mert fizetést csak azok szabályszerűsége esetében teljesíthet. Ennek elmulasztása esetén kártérítési felelősség terheli. A perbeli bankgarancia lehívást tartalmazó jognyilatkozat érvényességéhez a felpereseknek csatolniuk kellett volna egyidejűleg a képviselők részére adott meghatalmazást és nevezettek aláírási címpéldányát is, amit a felperesek elmulasztottak.

Nem vitatta a meghatalmazás érvényességét, de álláspontja szerint az vele szemben közlés hiányában hatálytalan volt. A BH.2000/115. szám alatt közzétett és a felperesek által is felhívott eseti döntés megítélése szerint a jelen perben nem alkalmazható, a hivatkozott jogeset ugyanis egy jogviszony kezdetére vonatkozott, amikor a hiányosságok még utóbb pótolhatóak voltak. A jelen per tényállása szerint a perbe hozott jogviszony azonban egy megszűnő jogviszony volt, a bankgarancia a lejáratkor megszűnt, utólag visszamenő hatállyal a lehívást már nem lehetett hatályossá tenni. Végezetül előadta, hogy a bankgarancia lejárt a jogviszony megszűnésének feltétele és mint ilyen a Ptk. 228. §-ának /2/ bekezdése és 229. §-ának /3/ bekezdése szerinti bontó feltétel volt. A határidő lejártával a szerződés megszűnt, az utólagos okirat csatolás már nem volt releváns.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtottak be.

..--..--..--.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A Ptk. 219. §-ának /1/ bekezdése szerint - a perben nem releváns kivételektől eltekintve - más személy (képviselő) útján is lehet szerződést kötni, vagy más jognyilatkozatot tenni. A Ptk. 222. §-a

szerint képviseleti jogot meghatalmazás útján is lehet létesíteni. Egy gazdasági társaságot, így az E Kft-t is nem csak annak cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezetője, illetve cégjegyzésre feljogosított munkavállalója, hanem az ügyvezetőtől kapott meghatalmazás alapján meghatalmazott is képviselheti. A meghatalmazás a képviselőhöz intézett nyilatkozattal is létesíthető.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a meghatalmazás a vele történt közlésig nem lépett hatályba. A Ptk. 223. §-ának /2/ bekezdése szerint a meghatalmazás eltérő kikötés hiányában visszavonásig érvényes; visszavonása jóhiszemű harmadik személy irányában csak akkor hatályos, ha azt vele közölték. Magára a meghatalmazásra azonban a Ptk. ilyen rendelkezést nem tartalmaz, ezért annak érvényessége és hatályossá válása nem válik el egymástól. Az, hogy a meghatalmazás tényét az alperessel nem közölték, nem jelenti azt, hogy az az alperessel szemben nem lett volna hatályos, ahogy arra a Legfelsőbb Bíróság a BH. 2000/115/115. szám alatt közzétett jogesetben is rámutatott. Szemben a felülvizsgálati kérelemben írtakkal e jogeset a jelen tényállás mellett is irányadó, mivel a meghatalmazás hatályossága szempontjából nincs jelentősége, hogy a szerződés létrejött-e vagy megszűnése kapcsán kell azt vizsgálni.

Abban egyetért a Legfelsőbb Bíróság az alperessel, hogy a fizetés teljesítése előtt vizsgálnia kellett a nyilatkozatot benyújtó személy képviseleti jogosultságát. Ugyanakkor az a körülmény, hogy a jognyilatkozatot arra jogosult személy, személyek tették meg, akár a jognyilatkozat megtételére vonatkozó véghatáridő elteltét követően is igazolható, hacsak a szerződés másként nem rendelkezik. Az E Kft. a bankgarancia szerződésnek megfelelő tartalommal a bankgarancia igénybevételét az alperes felé a véghatáridő lejártá előtt arra jogosult meghatalmazottai útján bejelentette. Az, hogy az alperes csak a véghatáridő lejártát követően vizsgálta meg az aláírók képviseleti jogosultságát és a képviseleti jogot egyértelműen, jogszerűen igazoló okiratok csak a véghatáridő lejártát követően kerültek az alperesnek megküldésre, nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy az alperesnek az általa nyújtott bankgaranciára tekintettel nem kellene a felperesek felé helytállnia.

Az alperes hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a jogerős ítéletben kifejtettek ellentétesek a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara 458/1. sz. ICC kiadványának a felszólításra fizetendő garanciákra vonatkozó egységes irányelveivel az annak alapján kialakult gyakorlattal. Ezzel kapcsolatos indokait azonban nem adta elő, fellebbezésében erre nem hivatkozott, így a Legfelsőbb Bíróság nem vizsgálta, vizsgálhatta, hogy az irányelv rendelkezései betartásra kerültek-e. E tekintetben arra is fel kell

hívni a figyelmet, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő-e.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla alperes marasztalását helybenhagyó jogerős ítéletét a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felpereseknek a felülvizsgálati eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2011. szeptember 13.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

**/Seres Józsefné/
bírósági tisztviselő**